

imod de stillede Vædringsforslag. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 1 angaar, da antager jeg, at der ikke kan være nogen Betænkelse forbunden dermed, men at det ogsaa kunde have sin Fordel at være i Overensstemmelse med den tyfste Lov. Regeringens oprindelige Lovforslag var egentlig ikke beregnet paa at give noget Spillerum, noget saakaldet Remedium, men det blev forandret i Landstinget i denne Henseende, og skal man gaa bort fra dette: intet Spillerum at have, er det maaste hensigtsmæssigere at tage en lignende Regel som i den tyfste Lov, hvor Spillerummet er $\frac{5}{1000}$. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 2 angaar, skal jeg derom bemærke, at det paa Sagens tidligere Stadier har været mig ganske ubekjendt, at der herskede den Brug i Sylland at kjøbe 11-Lødig Sølv. Men det ses nu af denne i Betænkningen meddelte Henvendelse fra de jydste Guldsmede til Udvalget — og en lignende har jeg faaet — at det er en meget gammel Skik, som man vanskelig kan tænke sig forandret, og som det næppe vil være Guldsmedene muligt at faae de Vedkommende bort fra uden Skade for dem selv. Derfor skal jeg heller ikke have Noget imod, at der gjøres en Undtagelse fra Lovens almindelige Regel, hvorved det gjøres muligt at vedblive med denne gamle Sædvane. Vædringsforslaget under Nr. 3, som gaar ud paa at forhøje Maximumsarten for Mønterne, har jeg ikke Noget at erindre imod og heller ikke imod Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 6 angaar, er det ganske vist en lang Tid, der gives, men det har hele Tiden været forudsat ogsaa ved Forhandlingerne i Landstinget, at man ikke vilde stade de Næringsdrivende, og at de derfor skulde have den Tid, som behøvedes for at blive af med deres Beholdning, og naar der nu fra disses Side, som det synes med temmelig stor Enstemmighed, gjøres gjælbende, at de maa have længere Tid end oprindeligt paatænkt, skal jeg ikke have Noget derimod at indvende. En Reform, som denne, have vi savnet i mange Aar, og om det kommer til at være et Par Aar mere eller mindre, inden disse Regler træde i Kraft, antager jeg ikke kan have særdeles stor Betydning, og jeg skal derfor ogsaa anbefale Vædringsforslaget under Nr. 6.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 1 af Udvalget:

1) § 2den Linie forandres „583 $\frac{0}{100}$ “ til „585 $\frac{0}{100}$ “.

2) Efter „Metaller“ i 6te Linie indsættes: „Dog skal det være tilladt at stemple Steer og Gasser af Sølv af 11 Lødig Holdighed med „11 Lødig“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 1 med de vedtagne Vædringer saalydende:

Alle heri Landet forfærdigede Guld- og Sølvarbejder, der i alle de enkelte Dele (jfr. dog § 2) indeholde henholdsvis mindst 585 $\frac{0}{100}$ rent Guld og mindst 826 $\frac{0}{100}$ rent Sølv, skal det være tilladt at forsyne med et Stempel, der paa en tydelig Maade angiver Holdigheden, anført i Tusindele, i Forbindelse med et S, naar det er Sølv, der stemples. Stemplingen skal dog ikke kunne forfæstes, om der mangler indtil 2 $\frac{0}{100}$ rent Guld eller rent Sølv i det ved Stemplingen angivne Indhold af disse Metaller. Dog skal det være tilladt at stemple Steer og Gasser af Sølv af 11 Lødig Holdighed med „11 Lødig.“ Paa ethvert Arbejde, der forsynes med saadant Stempel, skal tillige anbringes et andet Stempel, der angiver vedkommende Forfærdigers Navn. Den Forhandler, der paasætter et Arbejde saadant Navnestempel, betragtes som Forfærdiger, selv om Arbejdet for ham er udført af en Anden.

Forfaavidt Arbejder af ovennævnte Bestaendighed, der ere forfærdigede før denne Lovs Træden i Kraft, ere forsynede med en anden tydelig Holdighedsangivelse, skal det være tilladt, at disse beholde denne, forudsat at der herved ikke finder nogen Overtrædelse Sted af Lovens øvrige Bestemmelser.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 2, 3, 4, 5, 6 og 7 (se Tillæg C.)

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslagene under Nr. 3 og 4 til § 8 af Udvalget:

3) § 1ste Linie forandres „20—50“ til „20—100“, 2den Linie „100—200“ til „200—400“, og „300—500“ til „400—600“.

4) Til Paragrafen føies: „Er Tilfælde sættelsen sket forsætlig eller i svigagtig Hensigt, bliver Dommen at offentliggøre i de